Lietas arhīva Nr. 1-0474-18/24
ECLI:LV:VRT:2018:1126.171047418.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Madonā, 2018. gada 26. novembrī

Vidzemes rajona tiesas tiesnesis A. Stienis
ar tiesas sēžu sekretāri D. Bikši,
piedaloties zvērinātam advokātam Zigurdam Brokam,
2018. gada 21. novembrī atklātā tiesas sēdē, izskatīja Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Madonas iecirkņa iesniegto administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. B/, personas kods /personas kods/.

Aprakstošā daļa

2018. gada 16. oktobrī Vidzemes rajona tiesā saņemta administratīvā pārkāpuma lieta, kurai pievienots administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC367361. Tas sastādīts 2018. gada 13. okotbrī par to, ka /pers. B/ šajā datumā, pulksten 15.31, būdams alkohola reibuma stāvoklī (alkohola koncentrācija izelpā 2,17 $^{0}/_{00}$), vadījis transportlīdzekli /TL marka/ S320, valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, Madonas novada Lazdonas pagastā, pa ceļu P37 Pļaviņas– Madona– Gulbene 37.kilometrā virzienā no Madonas uz Pļaviņu pusi. Tādējādi izdarīts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15} panta ceturtajā daļā paredzētais pārkāpums.

Tiesas sēdē /pers. B/ savu vainu pārkāpuma izdarīšanā noliedza, automašīnu vadījis /pers. C/. Mājās– Kalsnavas pagastā, lietojis alkoholu, kad nolēmis, ka meitai– /pers. D/, jāiegādājas telefons. Lai to izdarītu bijis nepieciešams nokļūt Madonā. Palūdzām/pers. C/, lai aizved viņu un meitu uz Madonu. Automašīnā sēdējis aizmugurējā sēdeklī vadītāja pusē, meita- /pers. D/ sēdējusi priekšējā sēdeklī, blakus autovadītājam. Kad policijas darbinieki apturējuši automašīnu, /pers. B/ bijis iemidzis, kad piemodies, policijas darbinieki lauzušies mašīnā. Meita sēdējusi pie stūres, bet /pers. C/ sēdējis viņam blakus aizmugurējā mašīnas sēdeklī aiz transportlīdzekļa vadītāja blakussēdētāja. /pers. D/ apturējusi automašīnu, jo pēc apstāšanās tā ripojusi uz priekšu. Norādīja, ka /pers. B/ bija ģērbies tumšā jakā, bet /pers.B/bija ģērbies tumšā mētelī.

Zvērināts advokāts Zigurds Broks tiesas sēdē norādīja uz sava aizstāvamā nevainīgumu. /pers. B/ vaina pārkāpuma izdarīšanā neesot pierādīta. Policijas darbinieki liecināja, ka transportlīdzekļa vadītājam bijuši tumši matu, taču tumši mati esot abiem vīriešiem, kas atradušies automašīnā. /pers. C/, pēc tam, kad automašīnu apturējuši policijas darbinieki, pārsēdies aizmugurējā sēdeklī, jo nobijies no gaidāmā soda. Tas, ka /pers. C/ nezin, ka mainot pārnesumu transportlīdzekļa automātiskajā ātrumu kārbā ir jānospiež bremzes pedālis, neesot rādītājs tam, ka viņš nav vadījis transportlīdzekli. Aptuveni divdesmit sekunžu laikā, kamēr pie automašīnas pienācis policijas darbinieks, /pers. B/ nebūtu paspējis pārsēsties uz sēdvietu transportlīdzekļa aizmugurējā sēdeklī, aiz vadītāja.

Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes pārstāvis /pers. F/ tiesas sēdē norādīja uz to, ka /pers. B/ ir saucams pie administratīvās atbildības, jo transportlīdzekli vadījis tieši viņš. No tiesas sēdē sniegtajām liecībām esot saprotams, ka /pers. C/ neprot vadīt automašīnu ar automātisko pārnesumkārbu, tādējādi viņa liecības esot vērtējamas kā nepatiesas.

Motīvu daļa

Noklausoties tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus un liecības, kā arī izvērtējot lietas materiālos esošos pierādījumus, tiesa atzīst par pierādītu /pers. B/ vainu administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētā pārkāpuma izdarīšanā, tādējādi viņš saucams pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15} panta ceturto daļu.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.pantā noteikts, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā. Likumā noteikts, ka šos faktus konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar administratīvā pārkāpuma vietas apskates protokolu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, citu personu paskaidrojumiem, ar ekspertu atzinumu, ar lietiskajiem pierādījumiem, ar protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, kā arī ar citiem dokumentiem.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pantu, institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 272. pantā noteikts, ka izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši vai pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC367361 /pers. B/ sastādīts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15} panta ceturtās daļas par transportlīdzekļa vadīšanu, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles.

Ceļu satiksmes likuma 28. panta pirmās daļas 1 .punkta "a" apakšpunktā noteikts, ka personai aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja transportlīdzekļa vadītājam, kuram mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs ir lielāks par diviem gadiem, alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles. Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta iepriekš minētajā Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15} panta ceturtajā daļā.

Lietā nav strīda par to, ka 2018. gada 13. oktobrī, plkst. 16.17 un plkst. 16.33, veicot alkohola koncentrācijas pārbaudi /pers. B/ izelpā konstatēta 2,17 un 2,31 promile. /pers. B/ ar parakstu Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā Nr. NB359961 ir apstiprinājis, ka piekrīt veiktās pārbaudes rezultātiem (4., 5., 6. l.l.).

/pers. B/ tiesas sēdē noliedza, ka ir vadījis transportlīdzekli /TL marka/ S320 ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ protokolā norādītajā laikā un vietā, tādēļ lūgts nopratināt liecinieku /pers. C/.

/pers. C/ tiesas sēdē liecināja, ka vadījis automašīnu. Kad policijas darbinieki apstādinājuši viņa vadīto automašīnu, pārsēdies transportlīdzekļa aizmugurējā sēdeklī labajā pusē, tā kā viņam nav transportlīdzekļa vadītāja apliecības, viņš bijis alkohola reibumā un nobijies no iespējamā soda.

Policijas darbinieks /pers. G/ liecināja, ka protokolā norādītajā datumā saņemta informācija par to, ka no veikala "Maxima", Madonā izbrauc

automašīna /TL marka/, kuru vada persona alkohola reibuma stāvoklī. Iebraucot Madonā no Pļaviņu puses, apļveida krustojumā policijas darbinieki pamanījuši minēto transportlīdzekli un nolēmuši apturēt, tādēļ dienesta automašīnai iedegtas bākugunis un dots rīkojums apstāties. Kad policijas darbinieki piebraukuši Mercedes automašīnai no aizmugures, kreisās puses atpakaļskata spogulī, bijis redzams, ka transportlīdzekļa vadītājs pārsēžas automašīnas aizmugurējā sēdeklī. Persona, kura veikusi pārsēšanos bijusi sarkanā rūtainā vai svītrainā jakā vai džemperī.

Policijas darbinieks /pers. I/ tiesas sēdē sniedza analogu liecību, papildus norādot, ka automašīnas vadītājs– /pers. B/, bija ģērbies džemperī ar sarkaniem un baltām svītrām, zilās džinsa auduma biksēs. Kad policijas darbinieks piegājis pie automašīnas, /pers. B/ sēdējis aizmugurējā sēdeklī aiz vadītāja, savukārt otrs mašīnas pasažieris, tērpies melnā mētelī vai jakā, sēdējis transportlīdzekļa aizmugurējā sēdeklī aiz blakussēdētāja. Pie stūres sēdējusi meitene.

Tiesai nav pamata neticēt /pers. I/ un /pers. G/ liecībām. Policijas darbinieku liecībās nav konstatētas pretrunas par lietas faktiskajiem apstākļiem, liecības ir loģiskas un detalizētas– abi policijas darbinieki sniedza analogas liecības, kurās skaidri ir norādīts, gan uz personas, kura vadīja transportlīdzekli apģērba krāsu, gan uz to, kā pēc automašīnas apturēšanas, tajā sēdēja pasažieri– /pers. B/ transportlīdzekļa aizmugurējā sēdeklī, kreisajā pusē aiz vadītāja, /pers. C/ automašīnas aizmugurējā sēdeklī aiz vadītāja blakussēdētāja, savukārt, /pers. B/ meita– /pers. D/ transportlīdzekļa vadītāja vietā. Policijas darbinieku liecinātais apstiprināts arī ar lietai pievienoajā policijas videomateriālā fiksēto. /pers. I/ liecinātais, atbilst arī viņa 2018. gada 13. oktobra ziņojumā izklāstītajam (19.l.l.).

Pretrunas tiek konstatētas analizējot /pers. B/ sniegtos paskaidrojumus. /pers. B/ paskaidroja, ka pārkāpuma konstatēšanas brīdī bija ģērbies tumšas krāsas virsjakā, savukārt /pers. C/ bija uzvilcis tumšas krāsas mēteli. Šī liecība ir pretrunā ne tikai ar policijas darbinieku sniegtajām liecībām, bet arī ar lietas materiāliem pievienotajā videomateriālā redzamo (videoieraksts pēc 15:38:34)– /pers. B/ bija ģērbies džemperī ar sarkaniem un baltām svītrām. Tieši šādi apģērbtu cilvēku policijas darbinieki redzējuši vadam automašīnu un vēlāk, pēc transportlīdzekļa apstādināšanas, policijas darbieks /pers. J/ automašīnas kreisās puses atpakaļskata spogulī ir redzējis, ka automašīnas vadītājs svītrainā ķermeņa augšdaļas apģērbā no vadītāja puses pārkāpj automašīnas aizmugurējā sēdeklī.

Judikatūrā ir atzīts, ka policistu liecības un paskaidrojumi nav absolūti ticami un neapstrīdami, tomēr tiem ir augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policists sniedzis nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi. Šāds viedoklis izteikts arī juridiskajā literatūrā (sk.: Litvins G., Aperāne K. Administratīvā pārkāpuma lietvedība ceļu satiksmē. – Sabiedriskās politikas centrs Providus, 2010, 37.lpp., www.providus.lv). Tiesai nav iesniegts neviens pierādījums, kas norādītu, ka policijas darbinieki būtu neobjektīvi vai personiski ieinteresēti, vai nekompetenti administratīvā pārkāpuma konstatēšanā.

Izvērtējot administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto informāciju kopsakarā ar lietas materiālos esošajiem rakstveida pierādījumiem, tiesas sēdē sniegtajiem /pers. B/ paskaidrojumiem, liecinieku liecībām un lietas materiāliem pievienoto videomateriālu, atzīstams par pierādītu /pers. B/ vainīgums Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta ceturtajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā un viņš ir sodāms par izdarīto pārkāpumu.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32. pantam, nosakot sodu, tiek ņemts vērā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis, atbildību pastiprinoši un mīkstinoši apstākļi.

Atbildību pastiprinoši vai mīkstinoši apstākļi lietā netiek konstatēti.

No administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētās informācijas redzams, ka /pers. B/ divas reizes ir saukts pie administratīvās atbildības. CSDD izdrukā par pārkāpumu uzskaites punktiem redzams, ka pārkāpējs iepriekš vienu reizi ir administratīvi sodīts par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[8]panta vienpadsmitajā daļā paredzētā ceļu satiksmes pārkāpuma izdarīšanu. Vienlaicīgi ar izskatāmo administratīvā pārkāpuma protokolu /pers. B/ sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols par transportlīdzekļa vadīšanu attiecībā uz kuru nav izdarīta tā īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana (17. l.l.).

Nosakot sodu, tiesa ņem vērā pārkāpuma izdarīšanas apstākļus– to, ka pārkāpums izdarīts diennakts gaišajā laikā, intensīvas satiksmes apstākļos, transportlīdzeklī ir atradusies viņa mazgadīgā meita un ar savām darbībām /pers. B/ ir nopietni apdraudējis transportlīdzekļa pasažierus un citus ceļu satiksmes dalībniekus.

Ņemot vērā lietā noskaidrotos personu raksturojošos datus un to, ka lietā nav konstatēti ne atbildību pastiprinoši, ne mīkstinoši apstākļi, nosakot administratīvā aresta apmēru, tiesa atzīst par neiespējamu /pers. B/ piemērot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta ceturtajā daļā noteiktās minimālās soda sankcijas, tādējādi pārkāpējam nosakāms bargāks sods daļā par piemēroto administratīvo arestu.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 258. panta trešajā daļā noteikts, ka persona, kurai uzlikts administratīvais sods, Ministru kabineta noteiktā kārtībā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm.

Lietas materiāliem pievienots paziņojums, no kura redzams, ka lietā ar alkohola koncentrācijas konstatēšanu saistītie izdevumi ir EUR 15,65. Minētie izdevumi piedzenami no pārkāpēja.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz izteiktajiem apsvērumiem un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 275., 276., 289.[16], 289.[13].,289.[18]pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. B/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta ceturtajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā un sodīt ar administratīvo arestu uz 11 (vienpadsmit) diennaktīm, naudas sodu 1200,00 EUR (viens tūkstotis trīs simti *euro)* apmērā, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Naudas sods samaksājams mēneša laikā no šī sprieduma izsniegšanas dienas. Sods iemaksājams Valsts kasē, reģistrācijas Nr.90000050138, konts Nr.LV34TREL1060191011100, Valsts kase, BIC TRELLV22, ar norādi "naudas sods" Vidzemes rajona tiesā.

Pēc naudas soda nomaksas maksājumu apliecinošs dokuments nekavējoties iesniedzams Vidzemes rajona tiesā, Avotu ielā 8, Madonā.

Noteikt ar konstatējamās alkohola koncentrācijas pārbaudi saistītos izdevumus EUR 15,65 (piecpadsmit *euro* un sešdesmit pieci centi). Minētie izdevumi /pers. B/ jānomaksā 30 dienu laikā no dienas, kad spriedums stājies spēkā. Tie ieskaitāmi Valsts policijas budžeta kontā:

Saņēmējs: Valsts kase, Valsts policija, reģ.Nr.90000099040, bankas kods: TRELLV22, konta Nr.LV96TREL2140091033000, maksājuma mērķis PC367361.

2018. gada 11. decembrī /pers. B/ jāierodas Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Madonas iecirknī, Avotu ielā 8, Madonā, administratīvā aresta izciešanai.

Par šo spriedumu 10 darba dienu laika var iesniegt apelācijas sūdzību Vidzemes apgabaltiesai. Sūdzība iesniedzama Vidzemes rajona tiesā.

Tiesnesis A. Stienis